

Innlegg til seminar om norsk barnevern sett med internasjonale øyne

Kjære forsamling!

Først og fremst vil jeg takke for at jeg har fått lov å komme hit i dag.

Men så vil jeg legge til at jeg håper dette på ingen måte er møte Statsråden annonserte på nrk, der hun virkelig skulle lytte til kritikerne. Jeg ser nemlig ikke så mange barnevernkritikere på talerlisten her i dag.

Etter at det ble kjent at jeg skulle holde dette innlegget, har det nærmest stormet rundt meg av henvendelser, alle ønsket å få lagt inn noe i innlegget mitt, så behovet for å komme til ordet er stort.

Vanligvis er mine innlegg svært balanserte, jeg forsøker alltid å se ting fra flere ulike sider, og jeg kommer sjeldent med kritikk uten å ha forslag til løsning. Men det har jeg ikke til hensikt å gjøre her i dag.

Balansen jeg snakket om er svært viktig for meg, det å tenke at det finnes gode og mindre gode fosterforeldre, at det finnes riktige og uriktige omsorgsovertakelser. Vi finner det i naturen også natt og dag, sommer og vinter, godt og ondt. Men i det norske barnevern systemet finnes det svært lite balanse, og det skremmer meg.

Bare se på Trude Lobben, hun og hennes advokat mot STATEN NORGE med sine 9 advokater og rådgivere, i tillegg en hel

delegasjon på «studietur». Så har dere Merethe Løland, her i dag på vegne av alle barnevernkritiske foreldre, mot alle dere som skryter hemningsløst av det flotte barnevernet vi har som redder så mange barn. Vi finner igjen ubalansen gjennom hele behandlingen i fylkesnemnda, mor og far med sin altfor under betalte advokat mot hele barnevernet, en mye bedre betalt kommune advokat, en konkluderende og skråsikker sakkyndig, en talsperson, alle de innhentede opplysningene dere verken kan tyde eller har bruk for men som dere samler inn bare fordi det kan hende dere finner noe grums, svært godt betalte og selvsagt helt uavhengige fosterforeldre og selvsagt nemndleder. Alle skjønt enige om at barnet bør tas fra sine foreldre og vokse opp blant fremmede i et fosterhjem, totalt avskåret fra familie og nettverk.

Systemet klapper seg selv på skuldrene over hvor mange barn de «redder». Vi flytter dem til trygge, omsorgsfulle og stabile hjem med gode kjærlige fosterforeldre! Likevel går det ikke så bra med alle disse barna. Vi vet at ikke alle disse barna kommer til disse såkalte kjærlige omsorgsfulle hjemmene, men til fosterforeldre som ikke makter jobben det er å bli glad i andre sine barn, som mest sannsynlig har utfordringer som ikke passer inn i vår familie. Barna flyttes rundt i systemet i årevis uten at foreldrene en gang blir vurdert. Jeg tenker det er noe virkelig galt når barnevernet foretrekker å flytte barnet for 6. gang inn i en fremmede ny familie, fremfor hjem til sine foreldre.

Barnevernet skal hele tiden jobbe ut ifra barnets beste, barnets individuelle behov skal kartlegges å møtes på en unik måte som treffer det enkelte barn. Likevel opplever vi ofte at saker behandles likt uavhengig av sakens karakter, vi foreldre får se barna våre 2-3 ganger i året, uavhengig av årsak til omsorgsovertakelsen. Forsvaret til barnevernet er at det er snakk om oppvekst

plasseringer så da er det ikke så viktig med samvær og kontakt med foreldrene. Men i følge loven skal vel alle omsorgsovertakelser være midlertidige?

Når barnevernet stadig driver og tolker loven og betydningen av barnets beste slik det passer dem, er det da så rart at foreldre landet over raser, hyler ut i media eller rømmer til utlandet? Når rettssikkerheten til barn og foreldre er så dårlig som den er, kan dere ikke forsøke å forstå hvorfor utenlandske medier blir kontaktet som et siste rop om hjelp. Det er ikke uten grunn at 9 saker har havnet i EMD.

Barnets beste ja, sett med hvem sine øyne og fra hvem sitt ståsted? Når mor og far går fra hverandre, er det viktig at barnet får god kontakt med begge foreldrene, til og med kanskje delt bosted. Men når det er snakk om omsorgsovertakelse, da må barnet skjermes til de grader, fordi barnet ikke evner å ha flere omsorgsbaser. Hvis barnet/ungdommen vil se sine foreldre mer er de enten blitt manipulert eller ikke i stand til å se konsekvensen av det. Dersom barnet ikke ønsker kontakt, da er det viktig å lytte til barnet. Er det rart vi reagerer?

De siste årene har alvorlige saker som handler om barn i barnevernet dukket opp i ulike medier. Granskninger har avslørt svikt i flere ledd, hos barnevern, institusjoner, fylkesnemnd, tingrett og fylkesmann. De interne varslingsrutinene svikter, la oss stenge institusjonen. Men svikten verken starter eller ender der! Den gjennomsyrrer hele systemet fra A-Å! Barn dør i dette systemet, barn dreper i dette systemet og likevel påstår Statsråden at vi har verdens beste barnevern. Da skal jeg forsøke å være diplomatisk nok til å spørre henne hva hun legger i det, fremfor å konstatere at hun tar feil!